

Familie Postma aan de Costa

(Spanien Olé)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FAMILIE POSTMA AAN DE COSTA – SPANIEN OLÉ** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2004 Deutscher Theaterverlag Weinheim
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ronald - hoofd van de familie Postma, met als bijzondere kentekenen: betweterig, gierig, met iedereen ruziezoekend en tot aan z'n nek vol met vooroordelen

Wilma - proberend hem zoveel mogelijk in toom te houden, en voor de rest haar lijden met geduld dragend

Dinkie - hun bijdehante dochter, die haar eigen speciale reden heeft om ieder jaar met haar ouders dezelfde vakantieplaats te bezoeken

Opa - door alle mogelijke wateren gewassen, en nu ook nog door dat van het naaktstrand aan de playa nudista

Pedro - gewiekste hoteleigenaar, van zo rond de dertig; kwiek, charmant, en de familie Postma om meer dan één reden tolererend

Maria - Pedro's hulp, van onbestemde leeftijd; een goeie ziel, die van haar hart echter geen moordkuil maakt en niet veel op heeft met terrorista uit Hollanda

Eugenie - eveneens te gast bij Pedro; een met overgewicht kampende kakmadam; heerszuchtige draak en gewend de lakens uit te delen

Gertjan - haar onder de plak zittende echtgenoot, die bij haar nog nooit echt genoot en ook deze keer weer geen enkele reden tot lachen heeft

Sijmen - hun zoon, van het merk slome duikelaar; 'hopeloos onzelfstandig en niet gebukt gaande onder een overdaad aan intelligentie

DECOR:

Het stuk speelt op het zonneterras van een klein hotel in Spanje. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Er zijn geen deuren. Links voren is een kleine openluchtbar gesitueerd en direct daarachter een open doorgang naar de keuken, entree etc. In de korte kant rechts een open doorgang naar de kamers. In de brede achterwand, overwegend links, een open doorgang naar het zwembad, c.q. het strand. De hele omtrek van het toneel wordt gevormd door groenvoorziening, desnoods tegen de achtergrond van een op de coulissen geschilderd woongedeelte. De brede achterzijde, waarachter een zwembad gesuggereerd wordt, kan bij voorkeur echter ook gevormd worden door hoge begroeiing als dennen en palmen. Op het toneel zelf staan een aantal ligbedden, met her en der wat tuinstoeltjes en enkele bijpassende tafeltjes, in aantal afgestemd op de beschikbare ruimte ter plekke.

Eerste bedrijf

Pedro: *(aan het barretje bezig, roept naar achteren)* Maria, rapido! Waar jij blijven? De nieuwe gasten elk moment kunnen komen! En hoe het hier uitzien! *(kijkt in een zakspiegeltje)* Mijn Dinkie komt! Ik haar al zolang niet meer gezien!

Maria: *(met emmer, bezem, veger en blik op van achteren)* Altijd Maria moeten maken veel schoon, zodat terugkomen terrorista en maken weer smerig! Necesito unas vacaciones! *(druk in de weer met de bezem)*

Pedro: Tóeristen, Maria! Niks terrorista, maar tóeristen! Zij onze bron van inkomsten zijn en willen hebben alles schoon, als maken vakantie in Spanje.

Maria: Ik willen hebben ook alles schoon in Spanje. Maar ik willen hebben niks terrorista, die maken veel smerig!

Pedro: Maria, als geen toeristen komen, ik ook niks geld verdienen om jou te kunnen betalen!

Maria: Is goed, als boss geld verdienen en mij kunnen betalen. Maar waarom moeten maken terrorista altijd zoveel smerig?

Pedro: Toeristen, Maria, alsjeblieft! En toeristen willen het hebben op vakantie naar hun zin, zoals thuis. Wij hen daarbij helpen en verdienen zo ons geld! Capito Maria?

Maria: Niks capita! Als willen het hebben zoals thuis, *(raapt 'n paar plastic bekers op, 'n paar lege zakjes, 'n lege sigarettenverpakking en 'n sinaasappelenschil)* waarom dan terrorista gooien alles weg als varken? Jij denken zij thuis misschien ook zijn varken? Nee nee boss, thuis in Hollanda alles schoon blanco! Alleen als zij maken vakantie zijn terrorista varken!

Pedro: Maria, nu basta! Jij doen je werk, anders krijgen geen geld! En vandaag komen familie Postma! Jij weet, dat Postma's niet zijn gemakkelijkste ter... eh, toeristen. Daarom jij moeten zijn bijzonder vriendelijk en voorzichtig!

Maria: Ik het weten heel goed, boss, want terroristafamilie Postma zijn grootste varken van alle varkens! *(werkt ondertussen gestaag door)* En ik mij ook vragen af, waarom wij moeten spreken moeilijke taal van terrorista.

Pedro: Omdat zij zich daardoor voelen gevleid en komen terug. Maar ik zeggen nog eens: basta! *(Maria werkt, onverstaanbaar mopperend, door)*

Eugenie: *(op van rechts, in fleurige strandjurk, met hoed en zonnebril, zich met een waaier frisse lucht toewuivend)* Oh, Pedro, wat een hitte! Ik heb niets tegen de Spaanse zon, maar deze hitte! En dat al op de vroege morgen! *(roept achter zich)* Sijmen, kom je? En breng je de ventilator mee? *(in zichzelf)* Zo heb ik nog nooit getranspireerd!

Maria: Si si, seliora, dit zijn magnifico weer voor afvallen corpulenta

terrorista.

Eugenie: (*kwaad*) Ik ben niet corpulent! Hooguit een beetje te dik! Zo'n onbeschoftheid! Pedro, jouw personeel mag wel eens wat klantvriendelijker zijn! Ik kom mijn goeie geld toch niet hiernaar toe brengen om me te laten beledigen! (*niest, werpt het gebruikte zakdoekje op de grond*)

Maria: Boss, jij nu zien wie varken is?

Pedro: (*dreigend*) Maria!

Maria: (*raapt zakdoekje met vies gezicht op*) Maar het zijn waar! (*richting Eugenie*) Knor knor! (*met haar spullen af via links*)

Pedro: U het haar niet kwalijk nemen, setiora Suurbier. Spaans temperament niet altijd te houden binnen perken. (*komt er al mee aanzetten*) Mag ik u brengen een heerlijke gekoelde sangria? Natuurlijk op kosten van huis.

Eugenie: (*gaat zitten*) Graag, Pedro. In deze zon droogt 'n mens helemaal uit! En straks moet je me ook weer zo'n gemengd ijs maken. Je weet wel, met vanille, schoco, banaan, maracuja, aardbeien en kiwi. En natuurlijk met slagroom. Maar wel dieetslagroom. Ik moet 'n beetje op m'n calorieën letten.

Pedro: Si señora. U maar geven seintje, als Pedro moeten maken calorieëntorpedo!

Eugenie: En waar blijft Sijmen nou met die ventilator? (*roept*) Sijmen, jongen, waar blijf je nou?

Sijmen: (*roept onzichtbaar terug*) Ja ma, ik kom!

Eugenie: Weet je, Pedro, ik zou willen, dat m'n jongen een heel klein beetje van jullie Spaans temperament had.

Pedro: Uw zoon zijn als een tablet slaap. Hij niks heeft van senora, zijn moeder.

Eugenie: Nee, helemaal niet. Helaas begint hij steeds meer op zijn vader te lijken. (*roept weer*) Sijmen, de ventilator! En met 'n beetje tempo! Ik transpireer me 'n ongeluk! Moet ik je dan alles vijf maal zeggen? Zet er eens wat meer vaart achter!

Sijmen: (*op van rechts, met ventilator, badhanddoeken en strandtas, uiterst langzaam en onhandig*) Het is toch geen aangenomen werk, ma. Eerst had ik de ventilator vergeten, toen de badhanddoeken en daarna de tas. En toch ben ik er nu al!

Eugenie: Nu al? Ik zit hier verdorie al uren te wachten! Kom, zet de ventilator op de tafel, zodat hij in m'n gezicht blaast!

Sijmen: (*doet dat*) Zo ma?

Eugenie: Goed, jongen. En nu zet hem aan.

Sijmen: (*doet dat*) Hij functioneert niet, ma.

Eugenie: (*doet haar bril af, geduldig*) Sijmen, heb je hem aangesloten?

Sijmen: Nee ma.

Eugenie: Zie je, dan kan hij ook niet functioneren. Je moet de stekker insteken!

Sijmen: Ach zo. (*ongelukkig*) Waarin dan, ma?

Eugenie: (*wijst achter zich, ogen ten hemel*) In hetzelfde stopcontact waar je hem gisteren ook hebt ingestoken! (*zuchtend*) Sijmen toch!

Sijmen: Ja ma. (*probeert het*) Ma, de kabel is tekort.

Eugenie: Daarom heb ik ook nadrukkelijk gezegd, dat je het verlengsnoer niet zou vergeten! Heb je het meegebracht?

Sijmen: (*beschaamd naar de grond kijkend*) Nee ma.

Eugenie: (*waaiert harder*) Sijmen, moet ik me in deze hitte nu ook nog onnodig opwinden? De ventilator loopt niet van alleen! Haal het verlengsnoer. Het ligt op het dressoir in de kamer.

Sijmen: Ja ma. (*af via rechts, meteen weer terug*) Waar zei je, dat het snoer lag, ma?

Eugenie: Oh, Sijmen! Op het dressoir ligt het! (*ongeduldig*) En haast je nu een beetje, ik smelt hier nog weg! O God, deze stress!

Sijmen: (*langzaam af via rechts*) Ja ma.

Eugenie: Is het niet verschrikkelijk, Pedro? Ik sterf van de hitte en die jongen reageert zo vlug als dikke poep! Wat moet je daar nu mee?

Pedro: Is simpel eenvoudig, señora. Zelf ventilator en snoer halen.

Eugenie: In deze hitte soms? Ik ben hier uiteindelijk met vakantie! En waarvoor heeft men anders een zoon?

Sijmen: (*op van rechts*) Ma, het snoer ligt niet op het dressoir.

Eugenie: (*geïrriteerd*) Dan zal het ergens anders liggen!

Sijmen: Nee ma, het ligt nergens. Het zit aan de föhn.

Eugenie: Gelukkig, heb je tenminste nog ogen in je hoofd. En waar is het?

Sijmen: Het zit nog steeds aan de föhn, ma. Het snoer daarvan is ook tekort.

Eugenie: (*wanhopig*) Dan ga in godsnaam nóg eens naar de kamer, trek de föhn uit en haast je ermee terug!

Sijmen: Met de föhn ma?

Eugenie: Nee Sijmen! Met het verlengsnoer!

Sijmen: Dat kan niet ma, want pa heeft de föhn nodig om de plakdeeltje van zijn scheepsmodel te drogen. En zonder föhn loopt het snoer niet... eh, andersom, geloof ik.

Eugenie: (*kwaad*) Dan moet hij voor mijn part maar blazen! Wat interesseert me dat stomme scheepsmodel! (*dwingend*) Sijmen, je gaat nu onmiddellijk dat snoer halen, hoor je?!

Sijmen: (*weer sloom af via rechts*) Ja ma.

Eugenie: (*blijft zich toewaaieren*) Die jongen drijft me nog tot waanzin! Zoals gezegd, het evenbeeld van zijn vader. Dat is ook zo'n slome duikelaar! En hopelijk gaat Sijmen niet helemáál dezelfde kant uit.

Pedro: Het waarschijnlijk al te laat zijn, señora.

Eugenie: Het is nooit te laat! Men kan de mensen nog tot op hoge leeftijd opvoeden. Maar Sijmen speelt het nog klaar me daarbij van m'n verstand te beroven!

Pedro: Hij al aardig op weg zijn, Señora.

Maria: (*opgewonden op van links*) Boss, madre mio! Komen rijden voor, terroristafamilie Postma uit Hollanda! Ah, boss, Postma nog veel erger dan zwaargewicht setiora hier! (*gaat met tuinschaar het groen snoeien*)

Pedro: (*verheugd*) Eindelijk! Dinkie!

Eugenie: (*argwanend*) Wat zei die daar zonet?

Pedro: Zij denken, dat deze hitte erger is dan in Hollanda en nog altijd worden zwaarwichtiger, señora.

Eugenie: Daarin heeft ze bij wijze van uitzondering gelijk. Deze hitte, deze stress, vreselijk! (*roept*) Sijmen!

Sijmen: (*op van rechts*) Kijk, ma, ik heb het snoer!

Eugenie: Goed zo, jongen, dan doe je best. Maar wel een beetje tempo!

Sijmen: Ja ma. (*is omstandig bezig*) Ma, ik heb dorst.

Eugenie: Pedro, een mineraalwater op kamertemperatuur voor Sijmen en nog een ijsgekoelde sangria voor mij.

Sijmen: Ma, ik wil mijn mineraalwater ook ijsgekoeld.

Eugenie: Sijmen, je weet, dat koude drank niet goed is voor je maag. En zorg nu maar, dat je die ventilator aan de gang krijgt! Ik sterf nog van de hitte!

Maria: Zolang corpulenta seliora nog kunnen zoveel praten, zij nog lang niet gaan dood.

Eugenie: Hé zeg, hoe durft u?!

Sijmen: (*heeft de ventilator, die nu op Maria gericht staat, aan de gang*) Kijk ma, hij doet 't!

Eugenie: Dan draai hem alsjeblieft zo, dat hij "mij" in het gezicht blaast! (*doelt op Maria*) Dat stuk onfatsoen heeft geen wind van mijn ventilator nodig!

Maria: Ik niks nodig veel waaien. Hier al wind genoeg zijn. Maar zware motor hebben veel koeling nodig, si si. (*gaat verder met snoeien*)

Eugenie: Zeg, als het nu niet gedaan is met die beledigende opmerkingen...

Pedro: (*komt vlug tussenbeide met bestelling*) Hier komen heerlijke verfrissing: een mineraalwater op temperatuur van kamer en ijsgekoelde sangria voor señora Suurbier.

Eugenie: Zo, Sijmen, die heb je ondertussen ook wel verdiend, nietwaar. Maar niet te vlug drinken, hoor je? (*hij drinkt z'n glas haastig leeg*) Sijmen toch, ik had gezegd: langzaam drinken! Dat is niet goed voor je maag! (*drinkt haar glas net zo haastig leeg*) Pedro, nog een sangria! Ijsgekoeld!

Maria: Si si, veel koelmiddel voor corpulenta terrorista! Veel drink, veel zweet!

Eugenie: Pedro, kun je dat respectloos figuur niet eindelijk eens wat fatsoen bijbrengen? En laat haar alsjeblieft ophouden met dat irriterend geknip! Dat mens werkt me op de zenuwen! O God, deze

stress op de vroege morgen! Allé Sijmen, zeg toch ook eens iets!

Sijmen: Ja ma.

Pedro: *(naar Maria toe)* Maria! *(leest haar, onverstaanbaar, de les, haar sommerend te gaan; zij dient hem, onverstaanbaar, van replek, met schaar dreigend op Eugenie doelend en mopperend af via links)*

Eugenie: Pedro, wat had dat creatuur te vertellen? Heeft ze me soms bedreigd?

Pedro: *(bezwerend)* Oh, no no señora! Maria zeggen zij graag ander werk doen, als schaar van knip-knip storen. En zij u gewent een veel prettige vacaciones!

Eugenie: *(lijdend)* Deze hitte en dan ook nog dat personage! Mijn bloeddruk! Sijmen, ga eens kijken waar je vader blijft! Hij kan toch niet de hele dag op zijn kamer blijven hokken!

Pedro: Señora hem vanmorgen bij ontbijt hebben gegeven arrest op kamer, omdat hij gemorst met koffie.

Eugenie: Maar toch niet de hele dag! Sijmen, ga kijken!

Sijmen: *(af via rechts)* Ja ma.

Eugenie: *(doet haar hoed af, strekt zich op een ligbed uit)* Deze hitte! Moordend gewoon! Een dutje zal me misschien wel goed doen. *(slaapt)*

Pedro: *(verheugd)* Ik horen stemmen! Dat zijn stem van mijn Dinkie! Eindelijk!

Roland: *(op van links, kapothoedje op, in doordeweekse pantalon en overhemd, draagt niets anders dan 'n sleutelring met autosleutel aan z'n vinger)* Zo, daar zijn we dan weer! *(roept achter zich, ongeduldig)* Waar blijven jullie nou?

Wilma: *(moeizaam op, gevolgd door Dinkie en opa, alledrie beladen met koffers, draagtas, luchtmatras, zonnescherm, koelbox enz.)* Je had ook wel eens iets mogen dragen, Roland. Wij zijn uiteindelijk vrouwen!

Roland: Zij weer! Ik draag immers de autosleutel en de verantwoording! Bovendien heb ik gereden. *(rekt zich naar alle kanten)* Dat was me gadsamme weer 'n ritje. Alles doet me pijn! *(tot Pedro)* Kunnen jullie Spanjolen geen betere wegen aanleggen? Wel de hele kust dichtmetselen met hotels, maar een wegennet om van te janken! Ieder jaar dezelfde catastrofe! Tweeëndertig uur in de auto!

Wilma: Dat ben jezelf schuld, Roland. Had je Dinkie of mij ook maar eens moeten laten rijden.

Roland: Dan was nu niemand van ons meer in leven!

Wilma: En je had ook niet iedere honderd kilometer hoeven te stoppen om naar de banden te kijken. Dat is toch werkelijk overdreven!

Roland: Mens, jij hebt toch helemaal geen kijk op de situatie. Als je hier langer dan 'n minuut voor een stoplicht staat, halen ze er zo je banden vanaf!

Opa: *(korzelig)* Ik heb honger en wil een borrel!

Dinkie: Alsjeblieft zeg! Zijn we er nauwelijks, beginnen jullie alweer te bekvechten! We zijn uiteindelijk met vakantie en niet thuis. En dan die stomme vooroordelen, dat is toch gewoon belachelijk! Bovendien zouden jullie fatsoenshalve al eens kunnen beginnen met Pedro goedendag te zeggen! *(met knipoog)* Hallo Pedro! Zoals je misschien al hebt gemerkt: de familie Postma is er weer. *(weer met knipoog)* In elk geval leuk je weer te zien!

Wilma: *(met moeite articulerend)* Buenos noches, Pedro.

Pedro: *(vrolijk)* Dat weliswaar willen zeggen "welterusten", maar niettemin buenos dias en welkom. Wensen mooie vacaciones in Spanje!

Roland: Begint dat Spaans gesnater nu alweer? Ieder jaar hetzelfde! Had ik toch m'n zin doorgedreven en was naar Zoutelande gereden!

Opa: Ik wil nu een neut en dan eindelijk iets te eten!

Wilma: *(richting Roland)* Begint hij weer over z'n Zoutelande! Al twintig jaar horen we niets anders. En wees nu even rustig, opa, je krijgt zo meteen wel iets te eten!

Pedro: Mag ik als begroeting eerst aanbieden glaasje sangria?

Dinkie: *(enthousiast)* O ja, Pedro, voor ma en mij graag, zoals ieder jaar! En jullie, pa, opa?

Roland: Nee! Dat zuurtjeswater heb ik de afgelopen negentien jaren niet gedronken en daar krijgen jullie me nu ook niet aan. Ik ga me toch zeker niet van allerlei ziektes op het lijf halen. Hebben jullie trouwens aan mijn pillen tegen diarree gedacht?

Opa: Ik wil om de verdomme een borrel, anders ga ik weer naar huis!

Pedro: Voor de señors misschien een biertje? Een Spaanse cerveza?

Roland: *(verachtelijk)* Nee, die paardenpis drink ik ook niet! Ik heb, zoals steeds, m'n eigen bier meegebracht. *(haalt al een flesje bier en z'n eigen glas uit de koelbox, opent fles met opener, die hij uit z'n broekzak haalt, gooit kroonkurk op de grond, legt opener op de tafel)* Men zou geen onnodig risico nemen. En de eerste portie heb ik al mooi gekoeld in m'n privé-ijskastje, hihhi. *(schenkt al)*

Dinkie: *(honend)* Aan dat Spaans bier zijn er ook al zooveel gestorven!

Wilma: Roland, moet je nu al beginnen met bier? Het is nog midden overdag!

Roland: Hou jij je gemak, ja! Gedurende de reis hierheen heb ik zegge en schrijve twaalf biertjes gehad! Begint dat gedonderjaag nu alweer? *(drinkt)*

Opa: En als ik nu niet onmiddellijk een borrel krijg, pies ik achterelkaar in het zwembad! *(draait al naar achteren en frunnikt aan z'n broek)*

Dinkie: Pedro, zorg alsjeblieft dat opa een borrel krijgt, anders doet hij het nog ook! Opa, pak in die handel! We zijn hier niet thuis! *(Pedro serveert de dranken, waaronder ook de borrel)*

Wilma: *(verwijtend)* Opa, hoe gedraag je je nu weer! Roland, dat is jouw schuld. Alleen omdat jij met bier bent begonnen, moet hij nu ook wat.

Roland: Dat bier en die jenever zijn in elk geval goedkoper dan dat brouwsel van jou!

Pedro: Salute, beste gasten. Op uw aangenaam verblijven hier. (*allen drinken*)

Wilma: Roland, zullen we niet eerst de koffers naar onze kamer brengen en uitpakken?

Dinkie: Toe nou ma, geen stress! We hebben toch alle tijd van de wereld!

Roland: Precies mijn idee! Die koffers kunnen ook straks worden uitgepakt, als de zon niet meer schijnt! (*trekt al broek en overhemd uit*) Allé, uit de kleren allemaal, zodat we bruin worden! De burens thuis mogen gerust zien, dat we in Spanje waren! Die zullen groen uitslaan van nijd! (*staat nu in onderhemd, ouderwetse shorts en kniekousen*)

Wilma: Roland, je kunt hier toch niet zomaar...

Roland: Natuurlijk kan ik dat! Uittrekken die lommelen! Van elke zonnestraal wordt geprofiteerd! (*alles wat hij uittrekt laat hij gewoon op de grond vallen*)

Dinkie: (*trekt haar T-shirt uit, draagt bikini*) Eindelijk eens 'n goed idee van pa!

Opa: (*trekt ook alles uit, tot op z'n lange ouderwetse en vaak herstelde onderbroek en idem overhemd na*) Ha, nu gaan we het pas krijgen! Striptejase, zoals in de blootfilms op de tv, waar Roland altijd naar kijkt. (*laat ook alles op de grond vallen*)

Wilma: Opa, trek onmiddellijk die kleren weer aan! Schaam je je niet?

Opa: Schoondochter, als ik nu niet direct nóg een borrel krijg, trek ik nog meer uit en kun "jij" je schamen! (*schelms*) Of net niet natuurlijk.

Dinkie: Vlug, Pedro, nog een borrel, want ik zie hem ertoe in staat!

Pedro: Si, señor, borrel komen eraan! (*verwachtingsvol*) En jij, Dinkie? Jij ook nog meer uittrekken? (*brengt opa een borrel*)

Dinkie: Aha. En wat krijg ik ervoor, als ik verder ga?

Roland: (*gaat breedbenig voor haar staan*) Dinkie, ik waarschuw je! Laat je niet met zo'n Spanjool in! Die zijn namelijk levensgevaarlijk!

Dinkie: (*ironisch*) Dat weet ik pa. Die steken de banden van je auto aan flarden, vergiftigen je eten en vreten gegarandeerd kleine kindertjes op! Tjonge, vadertje, in welke eeuw leef jij eigenlijk?

Roland: Apropos auto! Opa, je werpt op z'n minst ieder uur een blik op onze auto vóór het hotel! En zodra zo'n Spanjool er zich dichterbij dan zeven meter bij in de buurt waagt, roep je hard om hulp. Die zal ik dan wel een lesje leren!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto